

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 7. veebruaril 2019 —
TV Play Baltic AS versus Lietuvos radijo ir televizijos komisija**

(kohtuasi C-87/19)

(2019/C 155/32)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: TV Play Baltic AS

Vastustaja: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ (elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv)) artikli 2 punkti m tuleb tõlgendada nii, et „elektroonilise sidevõrgu pakkumine“ ei hõlma televisiooni taasedastamisega seotud tegevust kolmandatele isikutele kuuluvate satelliitvõrkude kaudu, nagu seda on näiteks kaebaja tegevus?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ⁽²⁾ (universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/136/EÜ⁽³⁾) artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see takistab liikmesriikidel kehtestada ettevõtjatele, näiteks kaebajale, edastamiskohustust (kanda telekanalit üle kolmandatele isikutele kuuluvate satelliitvõrkude kaudu ja tagada lõppkasutajate juurdepääs asjaomasele ülekandele), mis 1) edastab tingimusliku juurdepääsu süsteemiga kaitstud televisioonikanalit kolmandatele isikutele kuuluvate satelliitsidevõrkude kaudu, saades selleks samal ajal edastatavate televisiooniprogrammide (kanalite) signaale, konverteerides, krüpteerides ja edastades need maapealsele tehissatelliidile, kust nad pidevalt Maale tagasi saadetakse ning 2) pakub klientidele televisioonikanalite pakette, tagades selleks juurdepääsu kaitstud televisioonisaadetele (või nende osadele) tasuliste tingimusjuurdepääsuseadete kaudu?
3. Kas direktiivi 2002/22, mida on muudetud direktiiviga 2009/136, artikli 31 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle sätte kohaldamisel ei peeta märkimisväärset hulgal lõppkasutajaid elektrooniliste sidevõrkude (käesoleval juhul satelliitlevivõrgu) kui nende peamise allika (vahendi) kasutajateks, et võtta vastu televisiooniülekandeid, samal ajal kui asjaomaseid võrke kasutab peamise allikana (vahendina) üksnes ligikaudu 6 % kõikidest lõppkasutajatest (käesoleval juhul leibkonnad)?
4. Kas direktiivi 2002/22 (mida on muudetud direktiiviga 2009/136) artikli 31 lõike 1 kohaldamise põhjendatuse hindamisel tuleb võtta arvesse internetikasutajaid, kes võivad vaadata kõnealuseid televisiooniprogramme (või nende osa) internetis reaalajas tasuta?

5. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et see takistab liikmesriikidel kehtestada ettevõtjatele, nagu kaebaja, kohustuslikku kohustust tasuta taasedastada televisioonikanalit elektrooniliste sidevõrkude kaudu, kui ringhäälinguorganisatsioon, kelle kasuks see kohustus on ette nähtud, on võimeline täielikult edastama neid televisioonikanaleid sama võrgu kaudu ja oma vahenditega?
6. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et see takistab liikmesriikidel kehtestada ettevõtjatele, nagu kaebaja, kohustuslikku kohustust tasuta taasedastada televisioonikanalit elektrooniliste sidevõrkude kaudu, kuigi see kohustus kataks üksnes ligikaudu 6 % kõikidest leibkondadest ja nendel leibkondadel on võimalus vaadata asjaomast televisioonikanalit maapealse ringhäälinguvõrgu kaudu või interneti vahendusel?

⁽¹⁾ EÜT 2002, L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349.

⁽²⁾ EÜT 2002, L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

⁽³⁾ ELT 2009, L 337, lk 11.

Euroopa välisteenistuse 6. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 27. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-315/17: Hebberecht versus Euroopa välisteenistus

(kohtuasi C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa välisteenistus (esindajad: S. Marquardt, R. Spac)

Teine menetlusosaline: Chantal Hebberecht

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 27. novembri 2018. aasta kohtuotsus T-315/17;
- jätta algne hagi põhjendamata;
- mõista kohtukulud välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa välisteenistuse arvab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui viimane tugines oma kohtuotsuses ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõike 2 rikkumisele ning leidis, et selles sättes sisaldub põhimõte, mis on otse kohaldatav nende personalieeskirjade kohaldamisel institutsioonide võetud üksikotsustele (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 93–94).

Lisaks tuleb märkida, et isegi kui personalieeskirjade artikli 1d lõikega 2 on kehtestatud otse kohaldatav kohustus, siis ei saa seda sätet kohaldada käesolevale juhtumile, arvestades sellise vaidlusaluse otsuse laadi, mis puudutab üksnes hagejat delegatsiooni juhina ega kujuta endast soolise võrdõiguslikkuse põhimõtte kohaldamist.